

slavko bogdanović

3 PESME

U sveže jutro jednog Avgusta,
na penušavom mlazu insekticida,
Doleteo je bleđi zujavac.
Zaprašivao je ljude,
Ostavljajući trag buđi
I bare na krovovima.

U vreloj pšeničnoj atmosferi
Nastali su prvi
Apatični tatuaži na plugovima.

Počela je velika diferencijacija:
Bogohulnici su bogohulili,
Vernici verovali,
Lojalni grickali štapiće „Bobi“.

Izbama su klackale
Uzbudljive ponoćne priče.

„Iznenadnost neka ne začudi“
Ispisalo se na vratima kapele,
Sagrađene nekog mlečnog dana
u Šumskoj pećini,
Jutra što potom dođe.

Naslonjena na dud, pronađena je Lambreta
Sa ekranom i izvorom zračenja.

Njeni ključevi — važno znamenje —
Nesitali zajedno sa zlatnim lišćem,
Traženi svuda u poljskoj hajci,
— Zaista nikad nisu postojali.

Savet je došao u formi kiše:
„Pamтите: Plivanje je dobar sport“.

Cele noći čula se lupa sa gradilišta.
Cele noći montirali su mašine za razaranje.
Beli mirisi prodirali su kroz pukotine
u kuće, pod kožu, u kosti.
Cele noći selo je strepelo.

Ujutro, strepnja je nestala.

Oko podne, ruševine su prekrili snegom,
I moji prijatelji su mi napisali:
„Mi znamo da je smrt bela“.

Na prašnim stepenicama Dürra,
Hipik je tonuo, tonuo...

todor terzić

3

PESME

ŽAR PTICA

Nebo se pokreće ophrvano bojama
i evo kao nekad očekujem te
dok prolaze tanani oblaci

žar ptica sedi mi nad glavom kao da se
miču se najsitniji insekti pod mojim stopalima [smeši]
čujem vetar žubori pod leskama

izmenilo se plavetnilo nad mojom glavom
nekadašnje nebo bilo je lepše pod tvojim [pazuhom]
pružilo se pod granjem odbeglo bleštanje
nailaziš li ili sam čekanjem zaslepljen

žar ptica se sprema da poleti
njeno perje prepuno je vatre i vetra
insekti nemi zastaju uplašeni
čujem kao da neko dolazi

nebo se ponovo pokreće prolomljeno
tanani oblaci odlaze
prostorom nepreglednim da te potraže.

8. PESMA

Preturam po svim smetilištima tražeći
izgubljene igračke

svef se okupljao da mi poželi srećan [povratak]
znatiželjno očekujući moj jalovi povratak
tek zvona stara kad zazvoniše
kočije krenuše noseći me

na keju gde ostavih pribor za pecanje i ulov moj
zaigra kao nekad preda mnom lahor jesenji
mi deca trčasmu do besvesti
tražeći sebe u izmaglici

ne veruju mi više ti dečaci i te devojčice
zapalili su mi sumnjom dolazak
šta da radim na stazama napuštenim

ponovo preturam po svim otpacima tražeći [izgubljene]

igračke
oblačim se u dečije odelo
i sanjam zlatne kočije.

12. PESMA

Na žbunu visi njena haljina i njeno rublje
seljanke dolaze krsteći se bojažljivo
samo se vetar igra bezbrižno
ljubeći je.

miodrag perkušin

došla je čudesna dama

Došla je čudesna dama
Dama baš sasvim sama
Razlogom neobičnim
Poslom dotičnim
Ticanja se ticalo
Al očeš
Od promuklosti zbog čutnje
Organ mi ne bi u redu
I rekoh dami
Sreća je što smo sami
U kuhinji
A gazda i cimer na rukometu
a ja bih raketu
ah al bih raketu
pomamnu nazirem metu

Toplo je — reče dama
Ja nisam došla sama [povratak]
Divit se policama
Ne mrzim etiketu
Ni raketu
A metu
Ah metu
Ne branim kad je bez smisla

A džentlmen svaki damu
U kuhinji ne ždraka samu
Već o jada
Na pluća pada i forsira cirozu
A sanja postelju belu
Raketu i istu
Ah metu
Bez etiketu

Al kad je:
Al očeš
Kad je od promuklosti i čutnje
Organ u neredu
Džentlmen predloži dami
Crna belosvetskim da sačini
Jer cenit to
I društveno koristan rad

Izvinite, eventualno, što sam tako dotičan.